

[Socialministeren]

komme med sådan nogle spørgsmål? Undskyld, jeg siger det: Det er meget billigt. Jeg synes, det er en meget gratis måde at få publicity på at stille den slags spørgsmål. Ingen mennesker kan svare fornuftigt på det.

Vi har her i Folketinget vedtaget, at afgørelsen i disse sager skal ligge i de sociale udvalg i kommunerne blandt kommunalpolitikere, de ansatte og fagfolk. Skulle vi begynde at stille os som overdommere for det, kunne vi få nok at gøre, og der er i hvert fald ikke nogen som helst grund til at tro, at Folketinget kunne gå ind i sådanne sager.

Jeg synes, det er en dårlig måde at debattere på. Jeg synes ikke, den tjener Kristeligt Folkeparti til nogen gavn.

Justitsministeren (Engell):

Socialministeren har klart og præcist redegjort for regeringens holdning.

Det, der kalder mig herop, er alene, at hr. Carsten Andersen i sit indlæg rejste spørgsmålet om barnebortførelser, som er et alvorligt problem i de tilfælde, hvor de forekommer. De giver ofte anledning til megen omtale i medierne, hvor vi har været vidne til nogle bortførelsessager, som har været særdeles triste og tragiske for de familier, som er berørt.

Der bliver efter min opfattelse gjort et godt og et dygtigt stykke arbejde af politiet i disse sager. Er der tale om en kidnapning, hvor et barn bliver fjernet, men ikke bringes til udlandet, mener jeg ikke, at der er særlige problemer. Det offentlige vil jo i de situationer yde den nødvendige bistand. Det gælder både politiet og andre myndigheder.

Derimod er der selvfølgelig et problem, hvis børn bliver bortført til udlandet. Det er jo også det, vi har oplevet en række eksempler på. Her skyldes problemet først og fremmest, at andre lande i en række situationer ikke er indstillet på at udlevere børnene til Danmark. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der under Justitsministeriet er nedsat et udvalg, som har afgivet en betænkning, som lægger op til at få drøftet spørgsmålet om internationale barnebortførelser. Den betænkning indeholder et lovudkast, og det lovudkast foreslår, at der sker en ratifikation fra dansk side af internationale konventioner på det område. Betænkningen har været til høring, og vi overvejer for tiden i Justitsministeriet de høringssvar, som er kommet. Efter

min opfattelse vil det være naturligt at lægge op til en dansk lovgivning på det område. Derfor er det også regeringens hensigt i en kommende folketingssamling at fremsætte et lovforslag på dette felt. Jeg vil blot føje til, at nogle af de barnebortførelsessager, som har givet anledning til megen omtale, er sket til lande, som ikke har ratificeret konventionen. Man kan sige, at dermed er vi lige vidt. Det er klart, at vi fra dansk side naturligvis i det internationale samarbejde må presse på for, at så mange lande som muligt tilslutter sig, og at vi derved får en praksis på dette område, som forhåbentlig kan løse op for nogle af de som sagt meget tragiske sager, vi har været vidne til, og som også for en dels vedkommende har været omtalt.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal kort sige til socialministeren, at hvad angår mine bemærkninger om det tværministerielle børneudvalg, står der i mit manuskript, og jeg citerer: »...som i deres udtalelser overhovedet ikke siger noget konkret eller nyt«. Socialministeren har været så venlig at sende brevet fra socialministeren og arbejdsministeren til Landsorganisationen i Danmark. Det brev har jeg da læst meget interesseret igennem. Det er rigtigt, at det er nyt, at der er sendt et brev, men dets indhold er ikke særlig nyt.

Jeg skulle måske iklæde mig sæk og aske, hvis jeg laver citatfusk og kun tager én sætning ud, hvori der står: »Regeringen ønsker at støtte børnefamilierne hurtigt og effektivt.« Men jeg begår ikke citatfusk. Jeg læser derfor også den næste sætning, hvor der står: »Finansministeren har således i et brev til samtlige ministre opfordret til, at der bliver iværksat ordninger med fleksibel arbejdstid for ansatte med børn inden for det statslige overenskomstområde.« Det er i hvert fald ikke nyt. Det er en sang, vi har hørt sunget mange gange.

En anden ting, jeg gerne vil sige, som jeg også sagde under samrådet, er med hensyn til skibsprojekter og til, at man sender unge ud i skibe. Der er en forskel. Ét er skibsprojekter, dem er der mange af, og mange af dem kan være gode, og mange af dem er også en god understøttelse for folk, der har et for dyrt lystfartøj. Det andet er det, jeg påpeger gang på gang: at man sender unge ud om bord i en almindelig coaster og lader kaptajnen eller skibsføreren el-